

**การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเอง
และครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 4
โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน**
**The Development of Learning Achievement in Health Education
Subject on Self and family health care of Mathayomsuksa 4 students
by using Computer-Aided Instruction**

เจษฎา บุญมาโฮม, ศศ.ม.*
ปราณี สีนาค, ประ.ด.*
ศัลพงษ์ วิชัยดิษฐ, ศษ.ด.*
Jesada Boonmahome, M.A.,
Pranee Seenak, Ph.D.,
Salyapong Wichaidit, Ed.D

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวก่อนและหลังการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวหลัง การเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวหลังการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดห้วยจรเข้วิทยาคม จังหวัดนครปฐม จำนวน 62 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ และ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างโดยผู้วิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวหลังการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน, การดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัว

* คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

Abstract

The purpose of this research were to 1) compare students' learning achievement in Health Education Subject on topic "Self and family health care" before and after learning by using Computer Assisted Instruction Lessons 2) compare students' learning achievement with the set criterion. and 3) compare students' learning achievement between experimental group and control group. The sample was 62 grade 10 students at Wathuaichorakhe Witthayakom School in Nakhon Pathom province, derived by multi-stage random sampling. Instruments used to collect data were 1) Computer-Aided Instruction 2) lesson plan and 3) achievement test constructed by the researcher. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation and t-test. The results were as follows: 1) Learning achievement in Health Education Subject on Self and family health care after learning by using the Computer Assisted Instruction Lesson was higher than that of before with a statistical significance at .05. 2) Students' learning achievement was higher than the set criterion at 80 %. and 3) The experimental group's learning achievement was higher than that of that control group with a statistical significance at .05.

Keyword: : Computer Assisted Instruction, Self and family health care

บทนำ

การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน คือ การพัฒนาคนให้มีคุณภาพ ซึ่งการพัฒนาคนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด คือ การพัฒนาด้วยการศึกษา เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคนอย่างเป็นระบบและครอบคลุมทุกด้านของการพัฒนาคุณภาพชีวิตมนุษย์ รัฐบาลจึงได้ดำเนินการพัฒนาการศึกษาชาติมาอย่างต่อเนื่อง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้บัญญัติสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดการศึกษาไว้ในหมวด 4 ที่มีสาระเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ กระบวนการเรียนรู้ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความหลากหลายของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และประยุกต์ใช้เพื่อป้องกันการแก้ปัญหาให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น อันที่จะส่งผลให้ผู้เรียนเติบโตเป็น

ทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

สุขภาพและอนามัยเป็นสิ่งสำคัญต่อมนุษย์ เพราะการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และการประกอบอาชีพทำให้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดี หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงกำหนดผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้เกี่ยวกับสุขศึกษาและพลศึกษา เพื่อใช้เป็นพื้นฐานการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัว โดยกำหนดให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต้องเรียนรู้สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ซึ่งมีเนื้อหาในสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัว

จังหวัดนครปฐมเป็นจังหวัดใหญ่ที่ประชากรมีวิถีชีวิตของคนในสังคมจึงมีภาวะการเปลี่ยนแปลงการดูแลสุขภาพ จากการสำรวจข้อมูลของโครงการสำรวจสภาพการณ์เด็กและเยาวชนภาคกลางปี พ.ศ. 2557 ถึง

2558 พบว่ามีปัญหาชีวิตกับความแข็งแรง การบริโภคและความปลอดภัยสูงกว่าค่าเฉลี่ย (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2559)

จากการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดนครปฐมพบว่า ผลการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับเพียงผ่านเกณฑ์มาตรฐาน แต่ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญในยุคปัจจุบันสาเหตุของการที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวเพียงแค่นำเกณฑ์เพราะเนื้อหาเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวเน้นการเรียนรู้เกี่ยวกับความรู้ความจำและการนำไปใช้ไม่ได้กระตุ้นการคิดจึงไม่เกิดความท้าทายต่อระดับพัฒนาการของผู้เรียน กอปรกับการจัดการเรียนรู้รายวิชาสุขศึกษาส่วนใหญ่นิยมดำเนินการลักษณะการบรรยายแล้วฝึกปฏิบัติจึงไม่น่าสนใจต่อการเรียนรู้ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิชาสุขภาพที่ประสิทธิภาพต้องพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติเพื่อดูแลสุขภาพของตนเองได้

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นนวัตกรรมที่สามารถสร้างการเรียนรู้แก่ผู้เรียนในยุคปัจจุบัน เพราะบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีลักษณะสื่อประสม ประกอบด้วยข้อความเนื้อหา รูปภาพ เสียงที่จัดเรียงกันอย่างเป็นระบบ เพื่อนำเสนอเนื้อหาบทเรียนในลักษณะที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงในชั้นเรียนมากที่สุด ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามระดับความสามารถ ตามความต้องการ และตามความสนใจ เพราะบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความเป็นอิสระในการเรียนรู้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงสามารถสร้างความสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับพัฒนาการของ

ผู้เรียนและการใช้เทคโนโลยีในยุคปัจจุบัน ทั้งนี้ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) ได้สนับสนุนแนวคิดดังกล่าวว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 เพราะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียน มีความสนุกสนานและตั้งใจเรียนเพิ่มขึ้นทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

แนวคิดข้างต้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของฐานามาศ ศรีไทย ฌปภา ศรีวิเศษ และนิตยา เกตุแก้ว (2557) ที่พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์เรื่องหลักการใช้งาน Microsoft Power Point เบื้องต้นได้ดีขึ้นและดีกว่าการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ และงานวิจัยของชาญณรงค์ พวงผกา (2555) ที่พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหินและการเปลี่ยนแปลงของโลกเรื่องหินและการเปลี่ยนแปลงของโลกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ได้ดีขึ้น งานวิจัยของเบญจมินทร์ เฟอร์เรีย (2556) พบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้สูงขึ้นกว่าก่อนการเรียนและสูงกว่าเกณฑ์ตั้งไว้ร้อยละ 80 นอกจากนี้ ยังมีผลการวิจัยของต่างประเทศสนับสนุนประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอีกเช่น การวิจัยของแม็คเนล (McNeil, 2000) ที่พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสุขในการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาในรัฐมิชิแกนได้สูงกว่าก่อนเรียน

จากการนำเสนอที่ค้นข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction หรือ CAI) มาใช้จัดการเรียนรู้สามารถพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนให้มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชาเพิ่มมากขึ้น ช่วยแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียนที่เรียนอ่อนให้สามารถเรียนได้ทันเพื่อนและสามารถเรียนรู้ได้ตาม

ความสามารถของตนเอง ไม่ต้องรอหรือเร่งให้ไปพร้อมๆ กันกับเพื่อนในห้องเรียนและสามารถทบทวนบทเรียนได้เองตลอดเวลา ตลอดจนช่วยลดปัญหาระหว่างการจัดการเรียนการสอนได้ ผู้วิจัยจึงมั่นใจว่าการนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาใช้ประกอบการเรียนรู้จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวหลังการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัยแบบทดลองลักษณะมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีการทดสอบก่อนและหลังการวิจัย (randomized control group pretest - posttest design) โดยดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 8 โรงเรียน จำนวน 1,869 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดห้วยจรเข้มหาวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยการสุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมืองมา 1 โรงเรียน ผลการสุ่มได้โรงเรียนวัดห้วยจรเข้มหาวิทยาลัย ซึ่งมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 7 ห้อง จากนั้นสุ่มเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 32 คน และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน 30 คน

2. เครื่องมือการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

- 2.1 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 หน่วยย่อย คือ

  - 1) การดูแลสุขภาพตนเอง
  - 2) การดูแลสุขภาพครอบครัว
  - 3) กระบวนการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวและ
  - 4) การวางแผนการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัว โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบแผนการจัดการเรียนรู้หน่วยละ 2 คาบ/สัปดาห์ ซึ่งมีกระบวนการสร้างและ

การหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการให้ผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาความตรงตามเนื้อหาจำนวน 5 ท่าน จากนั้น ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 โรงเรียน วัดห้วยจรเข้วิทยาคมที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการหา ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนขั้นการ ทดสอบ 1:1 E1/E2 เท่ากับ 72.22/71.55 ขั้นการทดสอบ กลุ่มเล็ก E1/E2 เท่ากับ 77.00/73.93 และ ขั้นการทดสอบภาคสนาม E1/E2 เท่ากับ 82.71/82.13 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเอง และครอบครัว มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยวัดผล สัมฤทธิ์จำนวน 45 ข้อ 4 ตัวเลือก มีขั้นตอนการสร้างและ ตรวจสอบคุณภาพโดยการให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความ ตรงตามเนื้อหา จำนวน 5 ท่าน (IOC อยู่ระหว่าง .67 - 1.00) มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.34-0.78 ค่าอำนาจ จำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20-0.52 และค่าความเชื่อมั่น 0.86

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา เรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวที่ใช้ การสอนแบบปกติ เป็นแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา สุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวสำหรับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดำเนินการออกแบบกิจกรรมเป็นราย หน่วยจำนวน 4 แผน คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การ ดูแลสุขภาพตนเอง จำนวน 2 คาบ แผนการจัดการเรียน รู้ที่ 2 การดูแลสุขภาพครอบครัว จำนวน 2 คาบ แผนการ จัดการเรียนรู้ที่ 3 กระบวนการดูแลสุขภาพตนเองและ ครอบครัว จำนวน 2 คาบ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การวางแผนการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัว จำนวน 2 คาบ รวมจำนวน 8 คาบ โดยในแต่ละคาบ ประกอบด้วย ขั้นตอนหลัก 3 ขั้น ได้แก่ 1) ขั้นนำ คือ การนำเข้าสู่บท

เรียนด้วยวิธีการต่างๆให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเรื่องที่ เรียน 2) ขั้นการจัดการเรียนรู้ คือ ผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้ เรียนรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัว และ 3) ขั้นสรุป คือผู้เรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับใน การเรียน ซึ่งมีกระบวนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน พิจารณาความตรง ตามเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุง จากนั้นทดลองใช้กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนวัดห้วยจรเข้ วิทยาคมที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการทดลองตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562 รวมเป็นระยะเวลา 2 เดือน โดยดำเนินการ ทดสอบก่อนการทดลอง 1 คาบ ดำเนินการทดลองจัดการ เรียนรู้วิชา สุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและ ครอบครัวเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง เป็นเวลา 8 คาบคาบละ 55 นาที โดยกลุ่ม ทดลองดำเนินการเรียนโดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และกลุ่มควบคุมดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบ ปกติที่มีขั้นตอนสำคัญ 3 ขั้นคือขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นจัดการเรียนรู้ และขั้นสรุปบทเรียนโดยใช้สื่อประเภท ใบความรู้และใบงาน จากนั้นทดสอบหลังการทดลอง 1 คาบ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 10 คาบ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรม คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที่

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเอง และครอบครัว ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้บท เรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (ดังตารางที่ 1 - 2)

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเอง และครอบครัวของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองด้วยสถิติทดสอบที

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	SD.	t-test
กลุ่มทดลอง	32	11.03	3.92	.42
กลุ่มควบคุม	30	11.07	2.60	

จากตารางที่ 1 แสดงว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สุขศึกษา เรื่อง การดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัว เท่ากับ 11.03 คะแนน และกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัว เท่ากับ 11.07 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติทดสอบทีพบว่า

ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวไม่แตกต่างกัน ดังนั้น กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจึงมีคุณสมบัติและความเท่าเทียมเหมาะสมที่จะจัดกระทำเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเอง และครอบครัวของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	การทดลอง	n	$\bar{X}$	SD.	$\bar{d}$	$SD_{\bar{d}}$	t-test
ทดลอง	ก่อนการทดลอง	32	11.03	3.92	25.84	.69	37.45*
	หลังการทดลอง	32	36.88	2.83			
ควบคุม	ก่อนการทดลอง	30	11.07	2.60	17.97	0.58	30.85*
	หลังการทดลอง	30	29.03	2.90			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวก่อนการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เท่ากับ 11.03 คะแนน และหลังการเรียนเท่ากับ 36.88 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติทดสอบทีพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวก่อนการเรียนด้วยการสอนแบบปกติเท่ากับ 11.07 คะแนน และหลังการเรียนด้วยการสอนแบบปกติเท่ากับ 29.03 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติทดสอบทีพบว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวสูงกว่าก่อนการเรียนด้วยการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวหน้านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลองกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 80 (ดังตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ด้วยสถิติทดสอบที

กลุ่ม	การทดลอง	n	$\bar{X}$	SD.	t-test
ทดลอง	หลังการทดลอง	32	36.68	2.83	1.74*
ควบคุม	หลังการทดลอง	30	29.03	2.90	1.31

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 แสดงว่า ภายหลังจากการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวเท่ากับ 36.68 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 ด้วยสถิติทดสอบที (one sample t - test) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวของนักเรียนทดลองที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัว

ภายหลังจากเรียนแบบปกติเท่ากับ 29.03 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 ด้วยสถิติทดสอบที (one sample t - test) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวของนักเรียนทดลองที่เรียนการสอนแบบปกติต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวหน้านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง(ดังตารางที่ 4)

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	SD.	t-test
กลุ่มทดลอง	32	36.88	2.83	10.76*
กลุ่มควบคุม	30	29.03	2.90	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 แสดงว่า ภายหลังจากทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวเท่ากับ 36.88 คะแนน และกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัว

เท่ากับ 29.03 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติทดสอบทีพบว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลโดยนำเสนอตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อ 1 ที่กำหนดไว้

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ เบญจมินทร์ เฟอร์เรีย (2556) ที่ได้ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนพัฒนาการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องความปลอดภัยในชีวิตสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของทศพร อินทะนิน (2557) ที่ได้ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนพัฒนาพัฒนาการทางความรู้เรื่องการสร้างเสริมสุขภาพ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการทางความรู้เรื่องการสร้างเสริมสุขภาพสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของต่างประเทศ เช่น แม็คเนล (McNeil, 2000) ที่ได้ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสุขในการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนแถบชานเมืองในรัฐมิชิแกนที่เรียนภาษาสเปน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสุขในการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ทั้งนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) ที่กล่าวว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสนใจในการเรียน มีความสนุกสนาน

และตั้งใจเรียนเพิ่มขึ้นทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ จึงเป็นเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวจึงสูงกว่าก่อนการเรียน

2. การเปรียบเทียบประสิทธิผลของตัวแปรต้นด้วยการเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวหลังการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวหลังการเรียนด้วยการสอนแบบปกติต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อ 2 ที่กำหนดไว้

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจมินทร์ เฟอร์เรีย (2556) ที่ได้ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนพัฒนาการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องความปลอดภัยในชีวิตสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 สอดคล้องกับงานวิจัยหรือพล ธรรมรักษ์ (2549) ที่ได้ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอนกรีตเทคโนโลยีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอนกรีตเทคโนโลยีสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของฐานามาต ศรีไทย ฌปภา ศรีวิเศษ และนิตยา เกตุแก้ว (2557) ที่ได้ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์เรื่องหลักการใช้งาน Microsoft Power Point เบื้องต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์เรื่องหลักการใช้งาน

Microsoft Power Point เบื้องต้นสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 70

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องแนวคิดของลำลี รักสุทธิ (2553) ที่กล่าวว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีข้อดี ในการตอบสนองการเรียนรู้ส่วนบุคคลได้ ซึ่งผู้เรียนสามารถ เรียนรู้ตามระดับความสามารถตามความต้องการ และตาม ความสนใจ เพราะบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความ เป็นอิสระในการเรียนรู้ เร้าและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัว ของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าเกณฑ์ ทั้งนี้ผู้วิจัยอภิปราย ผลสนับสนุนเพิ่มเติมได้ว่าการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างและ พัฒนาคุณภาพเครื่องมืออย่างเป็นระบบ มีการออกแบบ หน่วยการเรียนรู้ที่มีความชัดเจนของเนื้อหา มีการนำเสนอ มโนทัศน์สำคัญของเนื้อหาและการฝึกปฏิบัติที่หลากหลาย พร้อมทั้งให้ผลการป้อนกลับทันที ซึ่งเป็นการตอบสนอง ความต้องการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ หลักการเรียนรู้ของผู้เรียนวัยนี้ว่า พัฒนาการการเรียนรู้ ของเด็กวัยนี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อ บุคคล ตลอดจนมีการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม ในแต่ละวัยจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เต็มตาม ศักยภาพและสูงสุดของพื้นที่การเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีการเรียนรู้ของนักจิตวิทยา เช่น พียาเจต์ (Piaget) และสกินเนอร์ (Skinner) เป็นต้น

อีกทั้งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นได้ ผ่านการตรวจสอบคุณภาพความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรง คุณวุฒิและยังได้ทดลองใช้แล้วปรับปรุงก่อนนำไปใช้ ใน การวิจัย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนานักเรียนกลุ่มทดลองให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มควบคุม ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของตัวแปรต้นด้วยการ เปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่าภายหลัง

การทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัว สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อ 3 ที่กำหนดไว้

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของมนต์ชัย พงศกรณฤกษ์ (2546) ที่ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเรื่องมิเตอร์ของนักศึกษาระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่เรียนโดยใช้บทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับวิธีสอนแบบปกติผลการวิจัยพบ ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องมิเตอร์ของนักศึกษาที่เรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่านักศึกษา ที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ หริพล ธรรมรักษ์ (2549) ที่ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาคอนกรีตเทคโนโลยีของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่เรียนโดยใช้บทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอนกรีตเทคโนโลยีสูงกว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติ

ผลของการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องแนวคิดของ จีราจันท์ ชีรเวทย์ (2558) ที่อธิบายว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนเป็นการสอนที่ดีกว่าในหลายๆวิธีที่สอนตามปกติ เพราะสามารถทำในสิ่งที่ยากให้ง่าย หรือทำในสิ่งที่สิ่งอื่นๆ ทำไม่ได้ให้น่าสนใจ และผู้เรียนสามารถเรียนได้ดีกว่าและ เร็วกว่าการสอนปกติ สามารถเลือกเรียนในช่วงเวลาที่ตน สะดวกและตามความสามารถของตนเอง ทั้งนี้ผู้วิจัยอภิปราย สนับสนุนผลการวิจัยได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สร้างและพัฒนาอย่างเป็นระบบ ลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในครั้งนี้ สอดคล้องกับธรรมชาติและพัฒนาการของผู้เรียนที่ต้องการ เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีภาพ แสง สี และเสียงเป็นที่น่าสนใจจึงสามารถสร้าง

แรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียน ทั้งมีความสุขในการเรียนซึ่งลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียนวัยนี้เป็นอย่างดี แนวคิดนี้สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ผู้วิจัยสังเกตพบว่ามีนักเรียนนักเรียนศึกษาบทเรียนอย่างตั้งใจ มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานและเอื้อต่อการเรียนรู้ นักเรียนช่วยกันคิดหาคำตอบที่เรียนนำเสนอ ซึ่งถือเป็นผลดีที่เปิดโอกาสให้ผู้ได้มีส่วนร่วมการปฏิบัติกิจกรรม จึงเป็นเหตุให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวสูงกว่ากลุ่มควบคุม

สรุปการวิจัย

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวของนักเรียนกลุ่มทดลองให้สูงกว่าก่อนการเรียนและสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้มีดังนี้

1. การนำไปใช้ครูผู้สอนควรมีความรู้เกี่ยวกับการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และควรมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์โดยนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้ส่งผลให้นักเรียนเกิดความรู้และความสนใจมากขึ้น
2. ควรมีการพัฒนาสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน แก้ไขจุดบกพร่องและเพิ่มเนื้อหาที่น่าสนใจ เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นกับผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2553 (ฉบับที่ 3). กรุงเทพฯ: บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.
- จิรารัตน์ ชีรเวทย์. (2558). *บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2559). *80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). นนทบุรี: พี บาลานซ์ดีไซท์แอนะลิซิส.
- ชาญณรงค์ พวงผกา. (2555). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องหินและการเปลี่ยนแปลงของโลกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2. (การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา)*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฐานามาต ศรีไทย ฌปภา ศรีวิเศษ และนิตยา เกตุแก้ว. (2557). *รายงานการวิจัยเรื่องผลของการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์เรื่องหลักการใช้งาน Microsoft Power Point เบื้องต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. นครปฐม: คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม.
- ทศพร อินทะนิน. (2556). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการสร้างเสริมสุขภาพชาย-หญิงวัยทองโดยใช้งานร่วมกับระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- เบญจมินทร์ เฟอร์เรีย. (2556). การพัฒนาการเรียนรู้เรื่อง
ความปลอดภัยในชีวิตโยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์
ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ
พลศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสารบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, (10)49: 111 - 118.
- มนต์ชัย พงศกรณฤวงษ์. (2546). การเปรียบเทียบผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องมิเตอร์ของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่สอนโดยใช้
บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและวิธีสอนแบบ
ปกติ. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขา
หลักสูตรและการนิเทศ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- ลำลี รักสุทธิ. (2553). คู่มือการจัดทำสื่อนวัตกรรมและ
แผนฯ ประกอบสื่อนวัตกรรม. กรุงเทพฯ: พัฒนา
ศึกษา.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
(2559). สมุดข้อมูลสภาวะการณ์เด็กและเยาวชนปี
2557 - 2558 ภาคกลาง. กรุงเทพฯ: สถาบันราม
จิตติ.
- หริพล ธรรมรักษ์. (2549). รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนา
บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาคอนกรีต
เทคโนโลยีสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง. เชียงราย: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลล้านนา.
- McNeil, A. (2000). *Computer - Assisted Instruction
Its Value to Second Language*. U.S.A.:
Wayne State University.

